

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zastoupena JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Praha 2, Slezská 874/36, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2016, č.j. OAM-40420-19/DP-2015,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni s e v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Petra Novotného, advokáta.**
- IV. **Právní zástupce žalobkyně JUDr. Petr Novotný se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž byla zamítnuta její žádost o povolení k dlouhodobému pobytu dle § 45 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) pro nesplnění podmínky dle § 46 odst. 7 písm. b) a d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně ve stanovené lhůtě nepředložila doklady za účelem ověření údajů uvedených v její žádosti. Žalobkyně současně v žalobě podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

Žalobkyně v žalobě namítala, že žalobou napadené rozhodnutí jí nebylo řádně doručeno, a proto nemohlo nabýt právní moci. V průběhu správního řízení žalobkyně doložila žalovanému změnu své adresy, přesto jí na novou adresu nebylo do dne podání žaloby napadené rozhodnutí zasláno.

Nesouhlasila ani s věcným posouzením její žádosti, neboť žalovanému předložila veškeré potřebné doklady pro rozhodnutí. Žalobkyni ani z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nebylo zřejmé, které další doklady měla ve správním řízení doložit, proto namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Rovněž tak nesouhlasila s tím, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nepředstavuje nepřiměřený zásah do jejího rodinného a soukromého života, když její nezletilá dcera chce žít na území České republiky, aby se mohla pravidelně vídat se svým otcem. Proto také žádala o přiznání odkladného účinku žalobě, navíc s poukazem na dlouhodobý ozbrojený konflikt na Ukrajině.

Žalobkyně navrhla soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl soudu, aby žalobu odmítl; žalobkyně se totiž ve lhůtě (a ani po jejím uplynutí) proti žalobou napadenému rozhodnutí neodvolala, a k podání žaloby tak není oprávněna. Vzhledem k tomu žalovaný nesouhlasil ani s přiznáním odkladného účinku žalobě.

Soud konstatuje, že žalobkyně k podané žalobě přiložila napadené rozhodnutí, a to rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21.9.2016, č.j. OAM-40420-19/DP-2015. Soud zjistil, že předmětné rozhodnutí obsahuje řádné poučení o možnosti podat opravný prostředek ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Přičemž žalobkyně v žalobě netvrdila podání odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí a žalovaný podání řádného opravného prostředku proti žalobou napadenému rozhodnutí výslovně popřel.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců lze proti rozhodnutí ministerstva podat odvolání ke Komisi.

Podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.

Je nesporné, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jímž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně, a podléhá tudíž soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví. Zásadní je v dané věci posouzení, zda proti takovému rozhodnutí existuje opravný prostředek, a pokud ano, zda žalobkyně takový opravný prostředek před podáním správní žaloby uplatnila.

Z výše citovaných ustanovení je patrné, že prostředkem ochrany proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ve věci zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu je odvolání, k jehož projednání a rozhodnutí je příslušná Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Žalobkyně však odvolání proti tomuto rozhodnutí nepodala.

Soud tak uzavírá, že žalobkyně před podáním žaloby nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které jí právní řád České republiky k ochraně jejích práv poskytuje. Soud tedy dospěl k závěru, že podaná žaloba je nepřipustná dle § 68 písm. a) s. ř. s., a proto žalobu v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

S ohledem na to, že žaloba byla odmítnuta, se soud již nezabýval návrhem žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval právního zástupce žalobkyně k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. března 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková